

ಡಾಕ್ಟರ್, ನನ್ನ ಗುತ್ತು ಸಿಕ್ತಾ?

ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ..!

ಡಾಕ್ಟರ್, ನಾನು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಆಗ ನೀವು ನನಗೆ ತಲೆನೋವು ಇದ್ದೆ ತಗೊಳಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀ. ಇಪ್ಪತ್ತಿಗೂ ಅದನ್ನೇ ದಿನಾಲೂ ತಗೊಳಿದಿದ್ದಿನಿ ಡಾಕ್ಟರ್..

ಹೀಗಂದು, ಹಲ್ಲು ಗಿಂಬುತ್ತಾ ನಿಯಿದ್ದ ಆಸಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಕಕ್ಷಾಭಿಕ್ಷಿಯಾದ ವೈದ್ಯರು ‘ಅಯ್ಯೋ.. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ದಿನಾ ತಗೊಳಿದ್ದೀರಾ? ಯಾಕೆ?’ ಎಂದರು.

‘ಡಾಕ್ಟರ್, ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಮದುವೆ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ.. ಹಾಗೇ ದಿನಾಲೂ ನನ್ನ ಜೋನೆನೇ ತಲೆನೋವು ಇರ್ಮಾವಾಗ ಮಾತ್ರ ಬೇಕಾಗುತ್ತಲ್ಲಾ!’

—ಇದೊಂದು ಜೋಕ್. ಹೆಂಡತಿ ಹಾಗೂ ಅವಳ ತಲೆಬೆನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ತಾಕ್ತ್ವಿನ ಬಗೀನ ಜೋಕು ಎಂದು ಲಫ್ಖುವಾಗಿ ಪರಿಗಳಿಂ, ನಾವು ನಕ್ಕ ಹಗುರಾಗಿ ಬಿಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಹಾಸ್ಯದ ಹಿಂದಿರುವ ವಾಸ್ತವಿಕ ದುರ್ಬಲ ದುರಂತವನ್ನು ಕಡುಗಣಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಂದು ಲಕ್ಷ್ಯ ಇತರ ಜನ, ವಿಶ್ವದಾರ್ಥಿ, ಈ ರೀತಿಯೇ ಪರಿಹಾರ ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕತ್ವೆಗಿಂದು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಮಗಿಷ್ಟು ಬಂದಂತೆ, ಇತಿಮಿತಿಯ ಅರಿವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಿತಿ ಮೇರಿದ ದುರ್ಬಳಿಕೆ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ರೀತಿ, ಹೇಳುವವರು ಕೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ, ವೈದ್ಯರು ಬರೆದ ಮಾತ್ರೆಯನ್ನೇ ಸದಾ ಕಾಲ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಚಾಳಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಜೀವಧಿಯ ದುರ್ಬಳಿಕೆ (prescription drug abuse) ಎಂದು ವೈದ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರಿಯುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರವರ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಒಂದಿಲ್ಲ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕಾಲುವ ಕಷ್ಟಕರ ಹಾಗೂ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದೋ ಬರುತ್ತದೆ ಅಗಲ್ಲಾ, ವೃತ್ತಿಪರ ವೈದ್ಯರಿಂದ ತಪಾಸಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ, ತದನಂತರ ಅವರು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ ಜೀವಧಿಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ, ಹೇಳಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ಸೂಚಿಸಿದ ಶ್ರಮಾಣದಲ್ಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಬಳಕೆ ಅನ್ನಿತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ವೈದ್ಯರು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಮಗಿಷ್ಟು ಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಕಾಲಾವಧಿ ಮೇರಿದ ನಂತರವೂ ಬಳಸುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಇತೆಗೆ ಜೀವಧಿದ ಶ್ರಮಾಣವನ್ನು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಬದಲಿಸಿ, ಯಾವಯಾವತ್ತೇ ತಿನ್ನುವವರಿದ್ದಾರೆ; ಅದು ದುರ್ಬಳಿಕೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವರ್ಗವಿದೆ. ಸಂಬಂಧಿಕರೇ, ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಿವರೇ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಜೀವಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಗಿದರು ಎಂದುಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲ— ‘ನನಗೂ ಇದೇ ತೊದರೆಯಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಜೀಟಿ ಹೇಳಿ’ ಎಂದು ಆ ಜೀಟಿಯನ್ನು ಇಸಿದುಕೊಂಡು ತಾವೂ ಅದೇ ಜೀವಧಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ! ಇವರು ಜಾಣಿ ಜೀವಧಿರು; ಸ್ವಯಂ ವೈದ್ಯರು. ‘ಸುಮ್ಮನೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಳಿ ಹೋದರೆ ದುಡ್ಡ ದಂಡ’ ಎನ್ನುವುದು ಇವರ ಜಾಣತನ. ಇದೂ ಜೀವಧಿಯ ದುರ್ಬಳಿಕೆಯೇ. ಈ ಎರಡು ಗುಂಟಿಗೂ ಸೇರದ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಟಿದೆ. ಇವರು ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ವೈದ್ಯಕೀಯ ತೊಂದರೆ ಇರಿದ್ದರೂ

